

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 30. S. Dominicus Moniales includit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1219.

4. ep. 631.
Rain. n. 20, 21

Regest. ap.
Rain.

Ceterum Sedes Antiochena jam biennio vacabat, post obitum Rudolphi Patriarchæ, qui anno millesimo ducentesimo decimo septimo decesserat, postquam annos triginta tres huic Ecclesiæ præfuisset. Et hanc quidem Dignitatem destinauerat Papa Petro Capuano, Cardinalis ejusdem nominis, Tituli S. Marcelli, nepoti, quem, mutata postea mente, Cardinalem creatum, suo lateri adherere voluit. Quare, precibus trium Canonorum Ecclesiæ Antiochenæ motus, Patriarcham eis dedit Ranerium, Ecclesiæ Romanæ Cancellarium, eumque suis manibus Viterbii die decima nona Novembris anno millesimo ducentesimo decimo nono ordinavit. Natus is erat in Comitatu Tudertino, atque ex Prioratu S. Frediani Lucæ ad Vice-Cancellarii officium, quod digne per triennium obiit, evocatus.

§. XXX.

S. Dominicus Moniales includit.

4. ep. 647.
Rain. n. 54.

Sancto Dominico inter hæc Romanus reverso, Honorius Papa sub idem tempus Epistolam encyclicam ad omnes Prælatos dedit, ipsi & Ordinis ejus Fratres faventem, in qua hortatur & præcipit; hos Fratres ad Prædicationis Ministerium, cui consecrati essent, admitterent, eisque vitæ necessaria largiter suppedit

peditarent, cum propter salutem anima-
rum voluntariam paupertatem essent

amplexi. Hæc Epistola die octava De-
cembris anno millesimo ducentesimo de-
cimo nono data. Literis aliis, die deci-
ma septima ejusdem mensis datis, Papa

Dominico & sui Ordinis Fratibus Eccle-
siam S. Sixti Romæ concessit; ubi vero

haud diu habitarunt. Nam cum Papæ
exploratum esset, quam eximias dotes

ad res gerendas Dominicus a natura ac-
cepisset, eum ad opus, quod difficilli-
mum judicabat, perficiendum delegit,

scilicet ad omnes Moniales in diversis
Urbis Romæ regionibus sparsas in unam

Domum colligendas, ut facilius regi &
custodiri possent. Porro constituerat

Pontifex Mulieres Religiosas in Domum
S. Sixti, Fratibus Prædicatoribus alio

translatis, cogere.

S. Dominicus, Summi Pontificis vo-
luntati repugnare non ausus, modeste

tamen suggestit, se solum tantæ molis ne-
gotium ad finem perducere non posse.

Quare Pontifex Cardinales tres, Hugo-
linum Episcopum Ostiensem, Stephanum

Fossæ novæ, & Nicolaum Episcopum Tu-
sculanum, laboris socios addidit.

Opus aggressi, maxime reluctantes
habuerunt has feminas Religiosas, no-
xiæ libertati adsuetas. Nihilominus

cum Dominicus ad Monasterium S. Ma-
riae

M m 3

riae

Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

ria trans Tiberim se contulisset, Abbatissam omnesque ejus puellas, una tantum excepta, eo permovit, ut Papæ se obtemperaturas esse, & ex domo ista excessuras promitterent, si modo eis liceret secum ferre Beatæ Virginis imaginem, non solum ab his Monialibus, sed ab omnibus Romanæ Urbis civibus magno honore cultam, quæ a S. Luca Evangelista picta fuisse credebatur. Recepit Dominicus conditionem, & adiecit, in posterum Religiosas feminas, ad invitandos propinquos suos vel alios, non amplius ex monasterio exituras.

Ubi ad earum propinquos amicosque delatum, quod ipsæ consensissent, in furorē acti advolant, & cum Religiosis mulieribus acriter jurgantur, quod a viro ignoto eo adduci se passæ essent, ut locum & Ecclesiam celeberrimam deferere statuissent. In Virum sanctum autem invecti, Sycophantam & veteratorem appellabant. Jamque puellis tantum timoris incusserant, ut complures promissi sui poenitentia subiret; sed eas Dominici solertia ad saniores mentem reduxit, cumque omnes iterum, in potestate Summi Pontificis se futuras esse, affirmassent, quosdam Fratres conversos, viros prudentes & virtutis amantes delegit, qui earum Monasterium custodirent, & omnia necessaria sororibus præstarent.

starent. Tum, cunctis illius domus claustris ereptis, eas nec cuiquam hominum confabulari, nec ad aedes parentum suorum sine testibus icitare concessit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1219.

§. XXXI.

S. Dominicus duos mortuos ad vitam suscitatur.

Tempore quo Domus S. Sixti reparabatur, ut Monialium usui apta fieret, Dominico quadam die ad S. Marcum concionante, Matrona Romana, cui nomen *Gutta-Done*, sancto Viro maxime devota, ut ad populum dicentem auscultare posset, infantem ægrotum relinquit. Domum deinde reversa, mortuum invenit, & presso dolore, ancillis se sequi iussit, filium exanimem ad S. Sixtum, ubi Dominicus adhucdum commorabatur, defert. Aperta erat Domus, videlicet euntibus & redeuntibus operariis patens, & afflicta mater Virum sanctum habuit ante portam Capituli, quasi alius adventum præstolantem. Tum, infante ad ejus pedes deposito, ipsa in terram prostrata inter calentes lacrymas rogat, ut sibi filium redderet. Dominicus tenerrima commiseratione tactus, paulisper secedit, in terram se demittit, & brevi oratione peracta, accedit, Crucis signo defunctum munit, ejusque manu

ibid. c. 3.